

Φορολογικό Αγροτών-Υπέρμετρη έως καταχρηστική φορολόγηση στα εντός σχεδίου αγροτοτεμάχια- η ιδιαιτερότητα της Ζακύνθου

Είναι γνωστό ότι έως λίγα χρόνια πριν, για τους αγρότες ίσχυε το αντικειμενικό φορολογικό σύστημα προσδιορισμού του καθαρού εισοδήματος βάσει του είδους της καλλιέργειας και της κτηνοτροφικής εκμετάλλευσης. Έκτοτε, άλλαξαν όλα με το καθεστώς επιτροπείας.

Όλοι οι αγρότες οδηγήθηκαν στα λογιστικά γραφεία αδυνατώντας να παρακολουθήσουν το νέο σύστημα καταβάλλοντας ασφαλώς και τα αντίστοιχο οικονομικό τίμημα.

Όλοι αντιλήφθηκαν την υπέρμετρη αύξηση της φορολόγησής τους και πώς να μην είναι έτσι άλλωστε, αφού μικτά εισοδήματα μέχρι 20.000 ευρώ, φορολογούνται με 22%, έως 30.000 ευρώ με 29% και άνω των 30.000 με 37%.

Στα μικτά εισοδήματα προστίθενται και η βασική ενίσχυση που χορηγείται από τους κοινοτικούς πόρους.

Έχουν βέβαια ένα αφορολόγητο όριο της τάξης των 7.500 ευρώ, το οποίο εφέτος εικάζεται ότι θα μειωθεί δραστικά.

Παράδειγμα: εισόδημα μικτό 20.000 ευρώ, φόρος $4.400 - 1.900 = 2.500 + 2.800$ (ασφαλιστικές εισφορές). Σύνολο 5.300 ευρώ.

Οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλουν οι αγρότες είναι:

- 2017, 14% επί του εισοδήματος
- 2018, 16% «
- 2019, 18% «
- 2020, 19% -20% «

Πέρα από τα παραπάνω, αυτό που οδηγεί τους ζακυνθινούς αγρότες στην απόγνωση βλέποντας τις περιουσίες τους να αλλάζουν χέρια

σε λίγα χρόνια, είναι η καταχρηστική φορολόγηση των αγροτεμαχίων τους που βρίσκονται εντός σχεδίου. Σ' αυτό το κεφαλαιώδες ζήτημα έχουμε υποχρέωση σαν Περιφερειακό Συμβούλιο και σαν εκπρόσωποι των πολιτών των Ιονίων, να σταθούμε στο ύψος της περίπτωσης και να το κάνουμε κατανοητό στην κυβέρνηση ούτως ώστε αυτό να αλλάξει.

Το ζήτημα έχει ως εξής:

Μετά από τους καταστροφικούς σεισμούς του 1953 σε Ζάκυνθο και Κεφαλονιά και την ισοπέδωση του συνόλου των οικισμών και της πόλης της Ζακύνθου, δημιουργήθηκε ένα κύμα φυγής και εγκατάλειψης του νησιού, ιδιαίτερα από τους πιο εύπορους. Στους εναπομείναντες κατοίκους των χωριών, δεν τους πέρασε καν από το μυαλό να παραμείνουν στους ισοπεδωμένους οικισμούς τους και κατέφυγαν στα μετόχια τους, στις θερινές κατοικίες τους, που ήταν ασφαλώς εκτός του οικιστικού ιστού. Εκεί έφτιαξαν αρχικά την καλύβα /παράγκα τους για να χωρέσει η οικογένεια και να είναι ασφαλής. Περνώντας τα χρόνια εκεί κατασκεύασαν και τις νέες αντισεισμικές κατοικίες τους.

Με την πάροδο του χρόνου, σε όλο το μήκος και πλάτος του νησιού, κατασκεύασαν τα σπίτια και τα παιδιά τους, προίκισαν τις κόρες τους, αξιοποίησαν τα χωράφια τους, κατά τα πρώτα χρόνια της τουριστικής ανάπτυξης, με αποτέλεσμα, να ζητούν και να πετυχαίνουν ολοένα και περισσότερο την επέκταση των οικισμών με βάση τη νέα πραγματικότητα.

Έτσι γίνεται κατανοητό και το αντιλαμβάνεστε όλοι, η Ζάκυνθος να φαίνεται σαν ένα ενιαίο χωριό, αφού μπλέκονται κατοικίες-ξενοδοχεία-εμπορικά-βιομηχανικά κτίρια με καλλιέργειες παντός είδους.

Αποτέλεσμα, η επέκταση του οικιστικού χώρου να συμπίπτει αναγκαστικά με έναν εκτεταμένο παραγωγικό ιστό, που είναι η βάση της σταφιδικής, αμπελουργικής, ελαιακής και κηπευτικής παραγωγής της Ζακύνθου.

Αυτή η εκτεταμένη ζώνη υψηλής παραγωγικότητας όμως, δεν φορολογείται όπως θα περίμενε κανείς με 2 ευρώ/στρ., δηλ. σαν χωράφι, αλλά λογίζεται σαν οικόπεδο και φορολογείται με 75 ευρώ/στρ. κύριο φόρο και συνεχίζει με πρόσθετη οικοπεδική αξία για τα εντός οικισμού 185.000/στρ.

Ένα παράδειγμα:

Για 10 στρ. ο κύριος φόρος: $10 \times 75 = 750$ ευρώ

Πρόσθετος φόρος: $10 \times 185.500 = 1.855.000$ ευρώ

Σύνολο φόρου με βάση τα ειδικά κλιμάκια: 14.680 ευρώ.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν, από το παράδειγμα ότι τα χρήματα που ζητούνται από ένα μέσο αγρότη, δεν μπορεί να τα καταβάλει, με αποτέλεσμα να γίνεται φοροφυγιάς τη μια χρονιά μετά την άλλη και σε μια 5ετία, να χάσει το κτήμα του.

Αυτό θα γίνει αντιληπτό στην ολότητά του, όταν χρειαστεί να μεταβιβάσει στα παιδιά του ή να πουλήσει τα αγροτεμάχια του.

Σε τέτοια ομηρία είναι εκατοντάδες συμπολίτες μας.

Το θέμα τίθεται ενώπιόν μας, γιατί εμείς μπορούμε να το θέσουμε μετ' επιτάσεως στο αρμόδιο υπουργείο και συνολικά στην κυβέρνηση.

Μετά από αλληπάλληλες συσκέψεις/συζητήσεις φορέων και αγροτών, καταλήξαμε ότι πρέπει να ζητήσουμε εξαίρεση για τα εντός οικισμού αγροτεμάχια από την καταβολή του σχετικού φόρου, εφόσον είναι ενταγμένα στην παραγωγική διαδικασία.

Αποδεικνύεται από την σχετική δήλωση του ΟΣΔΕ

για όσο διάστημα χρησιμοποιούνται για παραγωγική χρήση.

Η δε φορολόγησή τους, να γίνεται όπως και στα εκτός οικισμού.

Αυτή πρέπει να είναι η ομόφωνη απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου. Εμείς μόνο μπορούμε να την επιβάλουμε δια της επιμονής μας προς τα αρμόδια υπουργεία, Οικονομικών και

Αγροτικής Ανάπτυξης. Μια τέτοια λύση δικαιοσύνης και ανακούφισης περιμένουν οι συμπολίτες μας αγρότες.

Ζάκυνθος 13-10-2017

**Σιγούρος Τζώρτζης
Περιφερειακός Σύμβουλος**